

Bibliografia

Pràcticas de química orgánica

Dr. Franz HENLE, amb un prefaci del Prof. Dr. J. THIELE; traducció espanyola de la 3.ª edició alemanya pel Dr. Josep PASCUAL. Un volum de 378 pàg., amb 55 figures. Ed. Editorial Labor, S. A. Barcelona, 1932.

Aquesta obra conté les experiències més corrents de química orgànica dels laboratoris universitaris, però amb l'enorme avantatge d'una selecció acurada i d'un perfeccionament de les tècniques assenyalades, degut a l'experimentació de l'autor i d'altres professors alemanys.

L'obra, la primera edició de la qual fou prologada per THIELE, fou editada per tercera vegada l'any 1926 i posada al dia pel seu autor. D'aquesta tercera edició és la versió espanyola del professor de la Facultat de Ciències de Sevilla i compatriota nostre, Sr. Josep PASCUAL, ben conegut dels nostres lectors per la seva repetida col·laboració a CIENCIA. La traducció és excellent; d'ací el nostre convenciment que el llibre del Prof. F. HENLE trobarà un bon acolliment a tots els laboratoris.

A continuació d'una part general, que comprèn les indicacions prèvies per a la correcta manipulació de l'obra, aquesta és divideix en dos grans apartats: A. Reaccions i preparats; B. Anàlisi orgànic elemental. El primer conté fins a 90 pràctiques cada una de les quals indica els mètodes de preparació del cos corresponent i les seves reaccions característiques, a més de la literatura que han de consultar aquells qui en vulguin més amplis informes. L'apartat B resumeix la marxa de l'anàlisi orgànic elemental.—R. P.

Enciclopèdia de química industrial

Dirigida pel Prof. Dr. Fritz ULLMANN. Edició espanyola sota la direcció del Dr. Josep ESTALELLA. Secció II, Indústria química inorgànica i els seus productes. Cl-Z (Volum III de l'Enciclopèdia). 1 vol., 699 pàg., amb 167 figs. Editor, Gustau Gili, Barcelona, 1931.

Amb aquest volum es clou la secció II de l'edició espanyola de l'Ullmann, que tracta de la indústria química inorgànica i els seus productes. L'examen d'aquest volum confirma l'excellent impressió produïda pels que l'han precedit i permet afirmar que l'obra supera de molt totes les edicions similars anteriors. Sobretot, hi trobem un mètode en l'exposició i en la classificació de les matèries que no ha existit en una altra enciclopèdia química d'edició recent. I no fem pas aquesta remarca amb el

desig d'establir comparacions enutjoses, sinó perquè el nostre deure d'informadors ens obliga a assenyalar el públic el valor positiu de les obres que se li ofereixen.

Els capítols més importants d'aquest volum són els que es refereixen als Clorats i perclorats, Clor, Clorur de calç, compostos d'aram, de crom, d'estany i d'estronci, fluor i fòsfor i llurs compostos gasos nobles, hidrogen, compostos de magnesi, manganès, mercuri i níquel, nitrogen i òxids de nitrogen, nitrur d'alumini, oxigen i ozon, compostos de plata, plom, sals potàssiques, compostos de seleni, silici i sodi, sulfur de carboni, tetraclorur de carboni, compostos de iode, de zinc, etc.

Completa el volum l'índex alfabètic de la Secció II.

No vacilem a recomanar una vegada més aquesta obra als químics i, en general, a tots aquells interessats en el descabellament de la indústria química, en la seguretat que hi trobaran una excellent auxiliar.—R. P.

Nuevo Manual de electricidad

Edward WELTER, traducció espanyola de Joaquim PERICAS, S. J., 1 vol. de 581 pàg., amb 569 figures. Ed. Lluís Gili, Barcelona, 1932.

L'autor anuncia en el pròleg el seu propòsit de facilitar un resum de l'estat actual de l'electrotècnia; per a això ha refès en aquesta obra els capítols del seu llibre "Llum i força", del qual aquest manual ve a constituir una nova edició posada al dia.

Cal reconèixer que el seu propòsit ha estat servit i que el P. PERICAS n'ha fet una bona traducció a l'espanyol. L'obra passa revista als coneixements que avui posseïm sobre les aplicacions de l'electricitat, servint-se per a això d'un llenguatge entenedor i il·lustrant les seves explicacions amb exemples i esquemes.

Heus ací la divisió de l'obra: I Part. Electricitat i Magnetisme: Els fenòmens de càrrega elèctrica; el magnetisme; el corrent elèctric; els fenòmens d'inducció; pas de l'electricitat a través dels gasos i del buit.—II Part. La producció i utilització de l'electricitat: Les màquines elèctriques; les làmpades elèctriques; les instal·lacions de llum i força; procediments electroquímics; la telegrafia elèctrica; la telefonia elèctrica; l'alta freqüència de les seves aplicacions.—E. A. M.

Index Merck

Traduït de la 7.ª edició alemanya, per A. PANADERO. 565 pàgs. en 4.º. E. Merck, ed. Darmstadt, 1930. Preu: 25 ptes.

En vista de l'èxit assolit per les anteriors edicions alemanyes, la casa E. MERCK ha editat aquesta traducció espanyola que hem d'esperar sigui de gran utilitat a casa nostra.

L'"Index Merck", presenta el conjunt de preparats d'aquesta important firma alemanya i ens ofereix una resposta clara i concreta a les múltiples qüestions de la clínica moderna.

El primer capítol de l'obra es divideix en dues parts. A la primera d'elles (pàgs. 19-377) hom descriu per ordre alfabètic els centenars de preparats medicinals, colorants,

derivats del quitrà, extractes fluïds, tintures i mitjans de conreu. Per a cada un d'ells es donen tota mena de dades sobre les seves aplicacions terapèutiques, posologia, bibliografia, etc. Com apèndix s'insereix una extensa taula de sinònims. En la segona part (pàgs. 380-516) es tracta dels alcaloides, principis amargs i glucòsids.

El capítol II (pàgs. 517-559), conté la descripció o enumeració dels principals preparats emprats a l'anàlisi i microscòpia: reactius per a microanàlisi de sang, reactius químicament purs, id. per a solucions valorades, indicadors, colorants histològics, líquids d'un índex de refracció determinat, productes químicis per a la separació de barreges de minerals, substàncies de calor de combustió conegut, líquids absorbents de gasos, etc.

El capítol III està destinat a l'estudi de les drogues de la Terapèutica clàssica. Als restants capítols hom fa l'enumeració de les col·leccions de minerals i altres diverses que té a la venda la casa MERCK.

Per aquesta breu rescenció el llegidor de CIENCIA es podrà fer càrrec de la importància que l'aparició d'aquest llibre té per a la bibliografia científica espanyola. La presentació material del llibre és molt acurada i ha estat imprès als tallers de L. C. WITTICH, a Darmstadt.—R. C. V.

Una nova *Cicindela* ibèrica

A. CODINA. *Treballs del Museu de Ciències Naturals de Barcelona*, vol. XI, número 5. Barcelona, 1931.

Descripció d'una nova espècie de caràbid, *Cicindela deserticoloides*, trobada als confins de les províncies d'Alacant i Albacete.

Contributo alla conoscenza della biologia dei Rhopaloceri iberici

ORAZIO QUERCI. *Treb. Mus. Cièn. Nat.*, vol. XIV (complet). 269 pàg.. Barcelona, 1932.

Interessant recull de les observacions de l'autor fetes en les seves caceres de papallones per la Península Ibèrica. Conté dades sobre més de 200 espècies de macrolepidòpters, aturant-se particularment en el que fa referència a la distinció de les varietats més remarcables dintre de cada espècie. L'edició d'aquest llibre ha anat a càrrec del Dr. ENZO ROMEL, actualment resident a casa nostra.

Index seminum quae Hortus botanicus Musei barcinonensis scient, nat, mutua commtutione offert

16 pàg. en 4.º. Barcelona, 1931.

Ja fa una pila d'anys que ve sortint aquest modest catàleg que honora la nostra bibliografia científica. El Dr. FONT I QUER, que durant una sèrie d'anys regenta la secció de Botànica del Museu de Ciències Naturals de Barcelona, hi ha reunit la llista de les espècies que, procedents de les seves excursions per la Península, Balears i Marroc, ha aconseguit conrear al petit jardí botànic del Museu i les llevors de les quals

ofereix a canvi a les institucions científiques similars. El nombre de les espècies que hi figuren passa de 200; són particularment interessants degut a què la major part d'elles procedeixen de llurs localitats clàssiques, és a dir on foren trobades per primera vegada. Cal remarcar l'esforç fet pel Dr. FONT QUER, malgrat la modestia dels mitjans de què disposa, i hem d'assenyalar tant més la importància d'aquesta publicació que sobrepuja les d'altres centres oficials, on és aquesta l'única raó de llur existència.—R. C. i V.